



## עמיחי יעקב ונינו הי"ד

סמל ראשון עמיחי יעקב ונינו, מקצרין, מפקד כיתה ביחידת מגלן, עוצבת הקומנדו, בן 22 בנופלו. נולד ביום כ"ט באייר תשס"א (22.5.2001) בקריית ארבע. אח לחרות, אלומה, איתי, בניה, אבישי, אלעד ורוני. עמיחי יעקב גדל והתחנך בקריית ארבע, למד בבית ספר יסודי מקומי, ולאחר מכן התחיל ללמוד בישיבה תיכונית בדימונה.

ב-11.8.2022 התגייס לצה"ל ושירת בחיל הרגלים כלוחם ביחידת "מגלן". הוא היה לוחם מצטיין, נחוש, מקצועי וחדור מטרה, שראה את השירות הצבאי כחלק מגאולת ישראל ושמח על הזכות לקחת בכך חלק. "להיות בראש של מסירות נפש וענווה", כתב, "אלו שלוש שנים שבהן אין לי שום דבר מעצמי, להעיף כל מחשבה פרטית ושכל המגמה תהיה איך אני עושה את עצמי ללוחם הכי טוב ואיפה צריך שאני אתנדב – על מנת שיהיה טוב לעם ישראל".

כל אתגר וקושי היו מבחינתו תוספת גבורה ועבודת השם, ועל האימונים המפרכים הוא כתב: "זה לא זיעה, אלו דמעות של אלפיים שנה". אחד ממפקדיו סיפר שגם בשבוע הכי אינטנסיבי של ההכשרה, לרגע לא נראה סובל או חסר כוחות, תמיד עשה את המשימות בשמחה ועם חיוך, ואכן סיים את השבוע כמצטיין צוותי.

בשבת כ"ב בתשרי, שמחת תורה תשפ"ד, 7 באוקטובר 2023, בשעה שש וחצי בבוקר, פתח ארגון הטרור חמאס במתקפת פתע על ישראל. בחסות ירי מסיבי של טילים ורקטות מרצועת עזה לאזורים נרחבים בארץ חדרו אלפי מחבלים – יבשתית, ימית ואווירית, והחלו במתקפה רצחנית על יישובי עוטף עזה ועל שדרות, אופקים ונתיבות, על מְבְּלֵי מסיבות טבע סמוך לקיבוצים רעים ונירים, על בסיסי צה"ל ועל העוברים בדרכים באזור. המחבלים רצחו כשמונה-מאות אזרחים בבתיהם, במכוניותיהם, אחרי שביצעו בהם פשעים כבדים. חטפו לרצועת עזה מאות ישראלים והחריבו, בזזו והעלו באש בתים ורכוש. מאות חיילים, שוטרים, אנשי כוחות הביטחון וחברי כיתות הכוננות המקומיות נפלו בקרב. בבוקר זה החלה מלחמה.

עמיחי היה באותו בוקר בבסיס, ועם תחילת המתקפה הוקפץ עם יחידתו לעוטף עזה. הם הגיעו לקיבוץ כפר עזה והחלו לנהל לחימה ולעבור בין הבתים על מנת לטהר אותם ממחבלים. לאחד הבתים נכנס מפקד הצוות יחד עם חייל נוסף, כאשר עמיחי וחייל אחר מחפיים עליהם מבחוץ. באחד החדרים בבית ארב מחבל שירה במפקד הצוות ופצע אותו קשה.

עמיחי חילץ את המפקד יחד עם חברי הצוות שלו, והם העבירו אותו לנקודת איסוף נפגעים. מרגע שהגיעו לשם, עמיחי עשה כל שביכולתו על מנת להבטיח שרכב חילוץ יגיע בהקדם האפשרי. זאת, כאשר כל אותו הזמן הוא מפעיל לחץ על פצעיו של המפקד כדי לעצור את הדימום. כשהגיע רכב החילוץ, עלה עמיחי יחד עם מפקדו והמשיך להילחם על חייו, עד שנפצע בעצמו מצרור יריות שירו מחבלים לעבר הרכב. זמן קצר לאחר מכן נקבע מותו.